

113 年花蓮縣吉安鄉語文競賽原住民族語朗讀 【南勢阿美語】 國小學生組 編號 2 號

U bayi nu maku

Matu:as tu ci bayi nu maku, walu tu a pulu' ira ku lima ku mihecaan nira, hinapa:wan caay aca pakaraheteng tu nasaniay a nasuwalan. Nika caay kapawan tu nikangeru'an nira a umahan, caay aca kapawan ci bakian tu nikakumud a mikaumah tu umah nu heni, herek saan a maramud hakuwaay hakiya ku nikalabades a pahabay a midiput tu wawa nu heni.

Yu silawad ku laluma'an tayni tu a milisu' ci bayi'an, tanu'ulah saan ku balucu' a masasuwal, i nalikulan a taluma' nu laluma'an caay tu pakaraheteng ci bayi nacimaci:ma ku tayniay, Anu katangasaan tu i kakemanan, mabana' tu cira cima ku caayay kataluma', cimaci:ma ku matenasay tu a caay kasasuaraw, u inian tu a cacay ku caayay kapawani nira. Suwal satu ci bayi, "Matu'asay tu kaku, caay tu pakaraheteng tu maamaanay a nidemakan".

Suwal han nu maku ci bayi, "Asiruma saw anu mapawan, aka tu pisadakadakay a misimsim tu mapawanay a demak, anu makasimsim hen tu lipahakay a demak nga:ay tu!", nguhit saan a makatengil cira. Caay tu ka'adihay ku kangalayan ku lalungucan i balucu' nira. U lalabuay nu luma'

atu laluma'an tu a cacay ku kasida'itan nira, anu tanektek tu 'amin ku tireng mangaay tu ku balucu'nira.

I kasubaucan nu maku a mihecaan, tayra ci ama aci ina i Taypak a dademak, awaayay haw ku lawad nu heni a midiput, a maanen aca! pasubelid han tu ci bayian a papidiput i takuwan, sulinay a maanen nu kaku a mapawan tu nidiputan ni bayi i takuwanan.

Adihay ku nisadatengan ni bayi i umah, u batikar ku sapiculu' tu dateng a pacakay, silsil han i lilis nu lalan a pacakay. Sulinay nipacakayan nira tu dateng, ira ku muketepay, ira ku tusaay a pulu' a acaan, ditedit han nira a misuped ku nipacakayan a paysu. Melaw han nu maku ci bayi tanutanang saan ku pisipisingan nira, masasunguhit kami a matawa, sadiheku saan ku balucu' niyam, mapawan kami tu ngeru'.

Yu makasimsim kaku ci bayian, balihenaw ku balucu' nu maku, anu cilacila makaraheteng hen hakiya i takuwan? Nika, suwal saan ci ama, U nipacabay nu mita ci bayi'an, u sakapahay a sapaini nu mita i ciraan.

我的奶奶

我的奶奶年過八十五歲，她已年邁了。半天前的事，忘了也不記得了。

卻忘不了，曾在這片土地耕作的辛勞。更忘不了與爺爺同甘與共渡過的時光，也忘不了，婚後養育子女的種種。

有親友拜訪她，總是相談甚歡，過了半天之後，卻又忘了誰與她見面聊天。到了用餐的時間誰沒有來共餐，誰又好久不見了，她都記得，她也說：「她老了，總不記得一些事了」。

我跟奶奶說：「記得快樂的事就好，其他忘了也好，她看著我淺淺一笑」。她沒有太多的情緒，沒有太多的慾望，只牽掛著家中的每一個人及她所認識的人都好、都平安，這也是她僅存的願望。

在我出生那年母親隨著父親北上工作，無暇照顧我，將我托付予奶奶扶養，我永遠不會忘記奶奶照顧我的恩情。

在田園裡奶奶種植許多蔬菜收成時，她騎著單車載著我，我們在路邊擺攤。奶奶以十元、二十元的價格販售，微薄的收入是辛勤賺來的，得來不易，她都一點一點的存起來，望著奶奶流著汗水的臉頰，她仍帶著微笑看著我，然而我也笑了。

我擔心她是否還會記得我是誰？，爸爸說：「陪伴」是我們給她最好的禮物。